

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la

CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CÂNTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a -

pe care l-am reorganizat în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminica dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.

Vă așteptăm ASTĂZI LA ORA 16.00

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie în

CLUBUL DE ȘAH pe care îl vom organiza la parohie.

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială

Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminică, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com
*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
Iris_pretty_girl2006@yahoo.com

Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc. Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime.

Persoană de contact:

Natalia Țurlea,
tel. 0232 315 912

Pelerini în Iași și oaspeți la parohia noastră

La sfârșitul săptămânii trecute s-au aflat în Iași, pentru două zile, un grup de pelerini organizat de parohia „Sf. Ioan cel Nou de la Suceava” din localitatea Lugano (Elveția), însoțiți de părintele paroh Mihai Meseșan.

Grupul, care reunea creștini ortodocși și catolici de mai multe naționalități (români, sârbi, italieni, elvețieni, olandezi), a vizitat Catedrala mitropolitană, venerând moaștele Sfintei Parascheva, precum și câteva dintre bisericile și mănăstirile mai reprezentative din orașul nostru, fiind impresionați de vigoarea credinței și efervescența spirituală în rândul creștinilor din Moldova și din Iași.

Prima zi a vizitei la Iași s-a încheiat cu un recital deosebit oferit de parohia noastră, cu participarea câtorva membri din corul parohial, care au încântat auzul celor prezenți prin piesele religioase și prelucrările folclorice pe care le-au interpretat, dar și prin călătoria muzicală în mai multe țări europene, prin intermediul muzicii corale.

Cu plăcută surprindere, a fost primită dorința lor de a asista la Sfânta Liturghie, ce s-a oficiat duminică 13 septembrie a.c. la biserica noastră. Desfășurată în sobor de patru preoți, în aer liber, în ambientul plăcut al parcului bisericii, dar și cu o numeroasă participare din partea credincioșilor noștri, slujba a emoționat și a încântat pe pelerinii oaspeți, mai cu seamă pentru faptul că această rugăciune s-a constituit în fericit moment de reîntâlnire pentru cei doi preoți parohi, oarecând colegi la facultatea de Teologie și prieteni foarte buni.

În cuvântul de învățătură părintele Mihai Meseșan a arătat că într-o vreme în care demnitatea creștină este tot mai mult răstignită de patimi și păcate, este nevoie nu doar de asumarea crucii, însușirea mesajului Jertfei Mântuitorului, ci a devenit tot mai necesară identificarea noastră cu Crucea lui Hristos, ca început al jertfei personale spre propria mântuire.

Momentele de dialog și rugăciune ar putea fi sintetizate prin exclamația unuia dintre pelerini: „pentru mine nu a fost doar o rugăciune, ci bucurie adevărată”

Cronicar

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR DE CONSOLIDARE DE LA BISERICA NOASTRĂ PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori.
PROGRAMĂRI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII
Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.
Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

Credința și fapta

Foiaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

Sâmbătă: Sf. Voievod Neagoe Basarab

Cuvânt din „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie”

Vezi mila lui Dumnezeu, vezi dragostea lui cu carea au iubit pre noi! Vezi darul lui cu care ne-au dăruit! Cât iaste de multă mulțimea milelor tale, Doamne! Că au urcat firea noastră cea omenească mai deasupra decât toate puterile cele cerești. Dumnezeu s-au înălțat și au șezut pe scaunul mărireii puterilor sale. Iar alte făpturi câte sunt supt ceriu și lucrurile ale lui Dumnezeu, toate suntu tocmite și rânduite în treaba și în slujba neamului omenescu: soarele, luna, stélile, văzduhul, vântul, ploile, pământul și marea și toate câte-s într-însa. Iar pre omul făcu-l viețuitoriu și împărat și biruitor tuturor faptelor sale câte sunt supt cer, și încă nu numai atâta; ci-l făcu soț și moștean și iubit fiu și-l dăruie de fu Dumnezeu și biruitor împărățirii sale cei cerești, cum iaste scris și zice: „Fiți sfinți, cum suntu și eu sfânt, fiți dumnezei, cum suntu și eu Dumnezeu!” Și iară mai zice: „Eu zis: toți sunteți Dumnezeu și fiți fiii Celui de Sus, iară voi muriți ca oamenii și ca unul din domni cădeți”.

Iar domnii în ce chip cad de la Domnul și Dumnezeu lor? Cad unii din credință, iară alții din fapte. Deacii ei mor. Ca oamenii carii sunt suptu stăpâni, cu trupurile mor domnilor și împărăților pământești, iară cu sufletele ei mor lui Dumnezeu, dacă îi ajunge amarnica moarte și suntu nepocăiți de păcatele lor. Că măcar deși zice că „nu iaste după moarte plângere, nici în iad tânguială și vaete” iar cu adevărat iaste, și acolo suntu țipétele cele cu nevoe și suspinile și gémetile cele gréle și oftările cele amară. Că acolo lăcuescu în muncile cele groaznice și fără sfârșit și în focul nestinsu totdeauna să află, avându plângere necurmată și nemângăiată, și nici de un folos le iaste.

Care ar fi textul care ne-ar îndritui să-l considerăm sfânt pe Neagoe Vodă Basarab?
„Ce vom spune despre lucrurile și mănăstirile pe care le-au miluit?... Și în toate laturile de la Răsărit până la Apus și de la Amiază-ză până la Amiază-noapte, toate sfintele biserici le hrănea și cu multă milă pretutendeni da. Și nu numai creștinilor fu bun, ci și păgânilor, și fu tuturor tată milostiv, asemănându-se Domnului ceresc, care strălucește soarele Său și ploaia și peste cei buni, și peste cei răi, cum arată Sfânta Evanghelie”, ne arată cronicarul Gavriil Protul, în *Viața Sfântului Nifon, patriarhul Constantinopolului*.

Detalii în pagina a 3-a

Evanghelia duminicii Luarea Crucii și urmarea lui Hristos (Marcu VIII, 34-38; IX, 1)

34. Și chemând la Sine mulțimea, împreună cu ucenicii Săi, le-a zis: Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să- Mi urmeze Mie.
 35. Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde, iar cine va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelie, acela îl va scăpa.
 36. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întregă, dacă-și pierde sufletul ?
 37. Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său ?
 38. Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui Său cu sfinții îngeri.
1. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii, din cei ce stau aici, care nu vor gusta moartea, până ce nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere.

Crucea - anticipare a biruinței (II)

(continuare din numărul trecut)

Adevăratele taine ale credinței nu le putem înțelege decât numai prin Cruce, tot așa cum nimeni nu poate să ajungă la bucuria Învierii până nu trece prin jertfa crucii. În crucea descoperită de către Împărăteasa Elena pe la anul 327-330 și-au pus nădejde toți creștinii. Pentru acest motiv, Patriarhul a înălțat-o în fața poporului și ea a rămas într-un loc de cinste pe o colină a Ierusalimului pentru ca toți cei care vor privi doar spre Sfânta Cruce să își capete izbăvirea. Multe și nenumărate minuni s-au petrecut. Sfânta Cruce a rămas în Ierusalim până la venirea cruciaților care, sub pretextul salvării din calea urgiei otomane, au împărțit Sfânta Cruce în fragmente de lemn care au fost luate pentru diverse biserici astfel încât crucea lui Hristos se găsește în multe părți ale lumii și se păstrează cu cinste deosebită. Mai multe bucăți din lemnul Crucii lui Hristos se află și în țara noastră, cel mai mare fragment aflându-se la Mănăstirea Neamț într-una din crucile ce se află expusă în Muzeul acestui așezământ monahal.

Iată cum, Sfânta Cruce a dobândit o importanță deosebită în actul de cult creștin. Nu poți să te numești creștin, dacă nu ai permanent în față Crucea lui Hristos, Jertfa lui cea binefăcătoare pentru noi. Și pentru acest motiv, noi creștinii, într-un chip deosebit cinstim Sfânta Cruce, niciodată personalizând-o, chiar dacă *Acatistul Sfintei Cruci* îi adresează cuvinte de genul: *Bucură-te Sfântă Cruce, păzitoare a creștinilor*. Așadar, rostind aceste cuvinte, ne adresăm în chip figurativ Sfintei Cruci ca unei persoane, dar suntem conștienți că în ea cinstim pe Mântuitorul Însuși, jertfărea Sa pentru mântuirea noastră. Din veacul al IV-lea și până în ziua de astăzi, Sfânta Cruce a cunoscut o varietate de modalități de cinstire din partea creștinilor. Iată, unde există un loc important pe pământ se pune întotdeauna o Sfântă Cruce. Atunci când temerarii creștini se cațără pe crestele munților, în locuri inaccesibile, întotdeauna în locul acela, ca semn al biruinței lor asupra lor înșiși și asupra naturii, pun o Sfântă Cruce.

Sfânta Cruce este prezentă pe biserică. Nu poți vorbi de Biserică dacă nu există și cinstirea Sfintei Crucii. Noi ortodocși avem Sfânta Cruce înfățișată un pic diferit față de Crucea simplă pe care a fost răstignit Mântuitorul Hristos. Crucea ortodoxă are marginile treflate pentru a ne încredința că în ea este lucrarea mântuitoare a Sfintei Treimi. De asemenea, Crucea ortodoxă este întotdeauna înfățișată cu raze pentru a sublinia, nu dimensiunea suferinței, ci a biruinței. Crucea în lumină este semnul biruinței. De aceea, în cultul nostru, întotdeauna unde este Biserica trebuie să fie și Sfânta Cruce, unde se săvârșește Liturghia, trebuie să fie obligatoriu și o Sfântă Cruce în preajma Sfintei Evanghelii. Ori de câte ori se vestește Învierea, preotul ține în mână Sfânta Cruce. Acest semn al crucii a primit o transfigurare aparte care se adresează individual fiecăruia dintre noi prin semnul Sfintei Cruci cu care ne însemnăm, pecetluindu-ne astfel actul credinței în jertfa mântuitoare a lui Hristos. Pentru că însemnându-ne de la cap spre inimă, mărturisim coborârea lui Dumnezeu pe pământ din iubire față de oameni și pătimirea Fiului lui Dumnezeu pe Cruce și înălțându-ne mâna către cei doi umeri pentru a completa semnul Crucii, vorbim de Înălțarea Fiului lui Dumnezeu alături de Tatăl în Ceruri care Se face cale spre înălțare oricărui suflet creștin care cu credință, în smerenie și în moralitate petrece viața aceasta trecătoare.

Iată, așadar, cât de importantă este Sfânta Cruce. Te îngrozești și te sperii când vezi că mulți dintre creștinii noștri neglijează semnul Sfintei Cruci. Fie o denaturează, însemnându-se grăbit și fugăr și spunând un *Doamne ajută* neglijent și superficial, fie o defăimează chiar prin acele îngrozitoare cuvinte de hulă, injurături, pe care de multe ori le rostesc unii dintre frații noștri *spre a lor pierzare*. Sfânta Cruce așadar nu este un obiect oarecare pentru noi pentru creștini. Ci în ea stau întotdeauna nădejtile noastre. Sărbătoarea Sfintei Cruci este deopotrivă o zi de post, dar și o zi de speranță, o zi în care, poate mai mult decât în alte zile postul trebuie însoțit de rugăciune, jertfa de speranță, ca în felul acesta, dincolo de această dimensiune jertfelnică a Crucii, să fim întotdeauna și noi părtași biruinței pe care o aduce Crucea lui Hristos.

Pr. Mihai Mărgineanu

Domnitorul erudit și sfânt

Fericitul Voievod Neagoe s-a născut din neam creștin, fiind unul din cei patru copii ai familiei evlavioase. Tatăl său era din neamul Basarabilor, iar mama sa, temătoare de Dumnezeu, se trăgea din familia Craioveștilor. Înraurit de credința maicii sale, Neagoe a deprins din fragedă copilărie învățăturile mântuitoare și virtuțile credinței ortodoxe. Pentru că a cunoscut viața îmbunătățită a părinților de la Mănăstirea Bistrița Vâlcii, ctitorie a străbunicilor săi, tânărul Neagoe s-a străduit să înțeleagă și să aprofundeze învățăturile Sfințelor Scripturi și ale Sfinților Părinți care-l vor ajuta mai târziu la alcătuirea scrierilor sale și la conducerea poporului dreptcredincios spre multe împliniri. Așadar, Mănăstirea Bistrița a devenit o adevărată școală duhovnicească pentru evlaviosul voievod. Tot aici avea să se retragă marele între patriarhi, Nifon al Constantinopolului, chemat în Țara Românească, pe la anul 1502, de voievodul Radu cel Mare pentru a reorganiza și întări viața bisericească. De la Sfântul Ierarh Nifon, mărinimosul și binecredinciosul Voievod Neagoe, a deprins taina rugăciunii isihaste, evlavia și trezvia sufletului, învățătura și înțelepciunea lui Hristos, dobândind înalt spor sufletesc și deslușind comorile duhovnicești atât de viu prezente în obștea fraților acelei mănăstiri. Înzestrat cu daruri intelectuale deosebite, prealuminatul Neagoe și-a agonisit mai toată știința lumii și cultura teologică a timpului său. De aceea, prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu, Neagoe a fost chemat în anul 1512 la demnitatea de Voievod al Țării Românești, deși el a refuzat această cinste cu smerite cuvinte: „Puneți altul pe carele veți vrea dimpreună și cu sfatul nostru, iar pe mine mă iertați, că nu voi fi”. Poporul însă, cunoscând vrednicia lui, l-a rugat să accepte dregătoria, și numai după multe stăruințe fericitul „Neagoe se plecă glasului lor și luă coroana și schiptrul a toată Țara Românească. Și îndată făcu judecată și dreptate între oameni”. Sfântul Voievod s-a dovedit un chibzuit și bun organizator al țării, drept aceea toți mulțumeau lui Dumnezeu pentru domnia

lui, căci s-au învrednicit a vedea și a avea domn ca acesta. Astfel domnia Sfântului a fost un răstimp de liniște și prosperitate, într-o vreme când greutățile apăsau asupra Țării și Bisericii din Balcani. Pentru ca toate să fie lucrate după voia Domnului, Sfântul Neagoe a iubit pacea cum spuneau cei din timpul său „cu toți vecinii a fost împăcat”. Sfântul Voievod Neagoe Basarab, în credință și iubire de Dumnezeu, în dreptate și smerenie, cinstind amintirea învățătorului său, Sfântul Ierarh Nifon, a adus în Țara Românească sfințelilor sale moaște de la Mănăstirea Dionisiu din Muntele Athos, împăcându-l în chip minunat cu prigonitorul său, Radu cel Mare.

Sfântul Neagoe a rămas în memoria poporului român și a tradiției Ortodoxe prin opera sa intitulată „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie”. Este prima creație de valoare universală a literaturii române, un adevărat testament duhovnicesc, pedagogic, filozofic și enciclopedic. În același timp învățăturile sale sunt o adevărată lecție de pedagogie morală și spirituală, un adevărat cod de comportament ființial și demnitate umană pentru toate timpurile.

Dar nu numai aceste învățături ni le-a lăsat moștenire măritul voievod, ci și multe mănăstiri, biserici și așezăminte în țara peste care a domnit timp de nouă ani, între care cea mai strălucită este Mănăstirea Argeșului, pe care Gavriil, Preotul Sfântului Munte din acea vreme, a numit-o și Sionul Românesc. În scurta sa viață pământească de domnitor, Voievodul Neagoe Basarab, a fost socotit de toată lumea moștenitorul de drept al tradițiilor imperiale bizantine, iar, în această calitate a ajutat toate popoarele creștine ortodoxe aflate sub stăpânirea semilunei, plătindu-le datoriile, reparând multe mănăstiri și biserici și înzestrându-le cu cele necesare.

În ziua de 15 ale lunii septembrie, anul mântuirii 1521, Sfântul Voievod Neagoe Basarab s-a mutat întru veșnicele locașuri ale lui Dumnezeu, unde a primit cununa cea neveștejită a slavei Sale.

A consemnat Vasilica Onofrei